

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

6 септември 2013 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката — Право на собственост — Пропорционалност“

По дело T-434/11,

Europäisch-Iranische Handelsbank AG, установена в Хамбург (Германия), представлявана първоначално от г-н S. Ashley, г-н S. Gadhia, solicitors, адв. Н. Hohmann, г-н D. Wyatt, QC, и г-н R. Blakeley, barrister, а впоследствие от г-н Ashley, адв. Hohmann, г-н Wyatt, г-н Blakeley, г-н S. Jeffrey и г-н A. Irvine, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н F. Naert и г-жа R. Liudvinaviciute-Cordeiro, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, представлявана първоначално от г-н E. Paasivirta и г-жа S. Voelaert, а впоследствие от г-н Paasivirta и г-н M. Konstantinidis, в качеството на представители,

и от

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-жа S. Behzadi-Spencer, г-н A. Robinson и г-жа C. Murrell, в качеството на представители, подпомогани от г-н J. Swift, QC, и г-н R. Palmer, barrister,

встъпили страни,

с предмет жалба за отмяна, първо, на Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 65), второ, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 26), трето, на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, стр. 71), четвърто, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от

* Език на производството: английски.

1 декември 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, стр. 11), и пето, на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1), в частите, в които посочените актове се отнасят до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 февруари 2013 г.,

постанови настоящото

Решение¹

Обстоятелства, предхождащи спора

[...]

Производство и искания на страните

- 18 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 3 август 2011 г., жалбоподателят подава настоящата жалба.
- 19 С друг акт, депозиран същия ден в секретариата на Общия съд, жалбоподателят подава молба за произнасяне по реда на бързото производство на основание член 76а от Процедурния правилник на Общия съд. С решение от 12 септември 2011 г. председателят на четвърти състав на Общия съд отхвърля тази молба.
- 20 С актове, депозирани в секретариата на Общия съд съответно на 27 октомври 2011 г. и на 14 ноември 2011 г., Европейската комисия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия са поискали да встъпят в подкрепа на исканията на Съвета. С определение от 23 януари 2012 г. председателят на четвърти състав на Общия съд уважава исканията им.
- 21 С писмо, депозирано в секретариата на Общия съд на 19 януари 2012 г., жалбоподателят е поискал да му се предостави възможност да адаптира исканията си с оглед приемането на актовете от 1 декември 2011 г. С решение от 12 март 2012 г. четвърти състав на Общия съд допуска представянето на изменения на исканията и на основанията на жалбата и за тази цел определя на жалбоподателя срок до 23 април 2012 г.
- 22 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 23 април 2012 г., жалбоподателят адаптира исканията и основанията си с оглед приемането на актовете от 1 декември 2011 г. (наричано по-нататък „първото адаптиране на исканията“).

¹ — Възпроизведени са само точките от настоящото решение, чието публикуване Общият съд счита, че е уместно.

- 23 С писмо, депозирано в секретариата на Общия съд на 27 април 2012 г., жалбоподателят отново адаптира исканията и основанията си с оглед приемането на Регламент № 267/2012 (наричано по-нататък „второто адаптиране на исканията“).
- 24 С актове, депозираны в секретариата на Общия съд съответно на 20 и на 25 юни 2012 г., Съветът и Обединеното кралство представят становища по първото и второто адаптиране на исканията.
- 25 По доклад на съдията докладчик Общият съд (четвърти състав) решава да даде ход на устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник, задава писмено въпроси на страните, на които те отговарят в определения им за това срок.
- 26 Устните състезания и отговорите на страните на зададените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание на 20 февруари 2013 г.
- 27 В жалбата и първото и второто адаптиране на исканията жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваните актове в частите, които се отнасят до него, като отмяната влезе в сила незабавно,
 - да установи приложимостта по отношение на него на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, на член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 28 Съветът, поддържан от Комисията, иска от Общия съд:
- главно искане — да отхвърли жалбата като неоснователна,
 - искане при условията на евентуалност — при отмяна да постанови, че действието на Решение 2011/299 и на Решение 2011/783 се запазва до влизането в сила на отмяната на Регламент за изпълнение № 503/2011, на Регламент за изпълнение № 1245/2011 и на Регламент № 267/2012, като отмяната на тези регламенти да не влезе в сила незабавно,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 29 Обединеното кралство иска от Общия съд да отхвърли жалбата като неоснователна.

От правна страна

[...]

По първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита

[...]

По първата част, изведена от нарушение на задължението за мотивиране

[...]

По втората част, изведена от нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита

[...]

– По възможността за жалбоподателя да се позове на принципа на зачитане на правото на защита

[...]

– По липсата на надлежно мотивиране и непредоставянето на достатъчно информация на жалбоподателя

[...]

– По липсата на предварително уведомяване за вписването на наименованието на жалбоподателя в списъците

[...]

– По формалното и недостатъчно преразглеждане при непровеждане на среща между жалбоподателя и представителите на Съвета или на изслушване на жалбоподателя

[...]

По второто основание, изведено от явна грешка в преценката

[...]

По твърдението за нарушение поради непредставяне от Съвета на доказателства за операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове

[...]

По твърдението за нарушение поради неизпълнение на условията за вписване и за запазването на наименованието на жалбоподателя в списъците

[...]

¹²³ Предвид изложените от страните доводи следва да се разгледа дали, както поддържа Съветът, операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове, позволяват вписването на наименованието на жалбоподателя в списъците. С оглед на това, след като споменатите операции са извършени „[п]рез 2009 г.“, „[м]алко след [началото на август 2010 г.]“, „[п]рез август 2010 г.“ и „[п]рез октомври 2010 г.“, тоест — като се изключат операциите, извършени между 27 и 31 октомври 2010 г. — преди влизането в сила на 27 октомври 2010 г. на Регламент № 961/2010 в съответствие с член 41, първа алинея от същия, следва да се разгледа, от една страна, дали операциите отпреди 27 октомври 2010 г. са извършени в съответствие с Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1), и от друга страна, дали операциите след споменатата дата са извършени в съответствие с Регламент № 961/2010.

- 124 Ето защо Общият съд най-напред ще се спре на тълкуването на членове 7—10 от Регламент № 423/2007, за чието прилагане Общият съд е задал на страните писмени въпроси, както и на тълкуването на членове 16—19 и 21 от Регламент № 961/2010, за да определи какво е правното значение на разрешението или одобрението, дадено от компетентния национален орган, който в случая е Bundesbank. В това отношение следва да се уточни, че членове 7—10 от Регламент № 423/2007 по същество съответстват на членове 16—19 от Регламент № 961/2010 и че поради това те ще бъдат разгледани заедно. Освен това в член 21 от последния регламент се съдържа разпоредба, която урежда конкретно прехвърлянето на финансови средства към и от ирански образувания. По-нататък, Общият съд ще разгледа дали в случая операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове, са били осъществени, както твърди жалбоподателят, в съответствие със споменатите разпоредби.
- 125 По отношение на тълкуването на членове 7—10 от Регламент № 423/2007, както и на членове 16—19 и 21 от Регламент № 961/2010 най-напред следва да се напомни, че при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (Решение на Съда от 17 ноември 1983 г. по дело Merck, 292/82, Recueil, стр. 3781, точка 12).
- 126 На първо място, от една страна, следва да се констатира, че съгласно член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент № 423/2007 и член 16, параграфи 1 и 2 от Регламент № 961/2010 всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на лицата, субектите и органите, изброени в Приложение IV и Приложение V, както и в Приложение VII и Приложение VIII от споменатите регламенти, се замразяват (наричан по-нататък „принципът на замразяване на финансови средства“).
- 127 От друга страна, членове 8—10 от Регламент № 423/2007, както и членове 17—19 от Регламент № 961/2010 по същество предвиждат, че „[ч]рез дерогация“ съответно на член 7 от Регламент № 423/2007 и на член 16 от Регламент № 961/2010 „компетентните органи на държавите членки [...] могат да разрешат освобождаване на някои замразени финансови средства или икономически ресурси, ако са изпълнени [посочените в тези разпоредби] условия“. Тези условия са свързани по същество, от една страна, с естеството на предвижданото използване на финансовите средства и икономическите ресурси, и от друга страна, по отношение на изключенията, предвидени в членове 9 и 10 от Регламент № 423/2007 и в членове 18 и 19 от Регламент № 961/2010, с уведомяване преди разрешенията, според случая, на Комитета по санкциите на Организацията на обединените нации или на другите държави членки и Комисията. Впрочем членове 9 и 10 от Регламент № 423/2007, както и членове 18 и 19 от Регламент № 961/2010 уточняват, че споменатите разрешения могат да бъдат издадени „при условия, които [компетентните национални органи] смятат за уместни“. Тази формулировка налага следните бележки.
- 128 Първо, от посочените разпоредби следва, че на компетентните национални органи е предоставено право да разрешават — при определени обстоятелства и като изключение от принципа на замразяване на финансови средства — освобождаване на определени финансови средства. За тази цел във всеки конкретен случай те трябва да извършат преценка на предвижданата операция, за да проверят дали условията за разрешаване на освобождаването са изпълнени. Във връзка с това съответните образувания трябва да искат разрешение за всяка операция, която попада в приложното поле на посочените разпоредби. Следователно разпоредбите на членове 8—10 от Регламент № 423/2007, както и тези на членове 17—19 от Регламент № 961/2010 не позволяват на компетентните национални органи да дадат общо одобрение за определена категория операции, за които съответните образувания биха били следователно освободени от задължението да искат разрешение за всеки конкретен случай.

- 129 Второ, в противоречие с твърденията на Съвета, такова разрешение удостоверява законосъобразността на разрешената операция с оглед, според случая, на Регламент № 423/2007 или на Регламент № 961/2010. Ето защо Съветът не би могъл, освен при изключителни обстоятелства, наличието на които би следвало да докаже, да основе приемането на приложими в бъдеще ограничителни мерки на операции, разрешени, според случая, в съответствие с член 8, член 9 или член 10 от Регламент № 423/2007 или с член 17, член 18 или член 19 от Регламент № 961/2010. При липсата обаче на разрешение за всеки конкретен случай, наличието само на общо одобрение не може да обвърже Съвета.
- 130 Контекстът, в който се вписват членове 8—10 от Регламент № 423/2007 и членове 17—19 от Регламент № 961/2010, и по-специално общата структура на тези регламенти, подкрепя посочения анализ на текста. Всъщност предвид мястото им в Регламент № 423/2007 и в Регламент № 961/2010, членове 8—10 от първия и членове 17—19 от втория се явяват смекчаване на принципа на замразяване на финансови средства, установен съответно с предшестващите ги член 7 от Регламент № 423/2007 и член 16 от Регламент № 961/2010.
- 131 Накрая, тълкуването, предложено въз основа на текстовия и контекстуален анализ, е съвместимо с преследваната от Регламент № 423/2007 и Регламент № 961/2010 цел, а именно волята да се предотврати ядреното разпространение, и по-общо да се поддържат мирът и международната сигурност, като се има предвид сериозността на породената от ядреното разпространение опасност.
- 132 На второ място, по отношение на операциите, осъществени чрез посредничеството на непосочено образувание, с цел извършване на плащанията или, както е в рамките на процедурата по третия способ, уреждане на задължения на тези образувания (наричани по-нататък „операции, осъществени чрез посредничеството на непосочено образувание“), следва да се констатира, че нито Регламент № 423/2007, нито Регламент № 961/2010 съдържа изрична разпоредба, че за такива операции би трябвало да има разрешение.
- 133 При все това от разпоредбите, общата структура и преследваната с Регламент № 423/2007 и с Регламент № 961/2010 цел следва, че операциите, осъществени чрез посредничеството на непосочено образувание, не са автоматично незаконосъобразни и че за да се гарантира полезното действие на член 7 от Регламент № 423/2007 и на член 16 от Регламент № 961/2010, съответните образувания трябва да се уверят в законосъобразността на такива операции, като поискат евентуално разрешенията от компетентните национални органи.
- 134 Всъщност, първо, от една страна, по силата на член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007, както и на член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010 е забранено съзнателното и преднамерено участие в дейности, чийто предмет или последици представляват пряко или непряко заобикаляне на мерките, посочени в параграфи 1—3 от тези разпоредби. Последните представляват забранителна мярка, чието нарушение само по себе си може да бъде самостоятелно основание за налагането на санкции, включително наказателни, съгласно приложимото национално право в съответствие с член 16, параграф 1 от Регламент № 423/2007 и с член 37, параграф 1 от Регламент № 961/2010 (в този смисъл вж. Решение на Съда от 21 декември 2011 г. по дело Afrasiabi и др., C-72/11, Сборник, стр. I-14285, точки 34 и 35).
- 135 Освен това, когато в член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007 и в член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010 споменава дейностите, чийто предмет или чиито последици представляват пряко или косвено „заобикаляне“ на забраната по параграф 3 от посочените разпоредби, законодателят на Съюза има предвид дейностите, които имат за цел или резултат несъобразяване с посочената забрана (в този смисъл вж. Решение по дело Afrasiabi и др., точка 134 по-горе, точка 60). Кумулативните интелектуален и волеви елемент, посочени в споменатия член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007 и член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010, са налице, когато лицето, което участва в някоя от посочените в тези разпоредби

дейности, се стреми пряко към заобикалянето на забраната като предмет на неговата дейност или като пряка или непряка последица от нея. Те са налице и когато съответното лице предвижда като възможност участието му в тази дейност да има такъв предмет или такива последици и допуска това (в този смисъл вж. Решение по дело Afrasiabi и др., точка 134 по-горе, точка 67).

- 136 Следователно операции, осъществени чрез посредничеството на непосочено образование, могат да нарушат забраната, установена съответно в член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007 и в член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010, ако имат за цел осъществяването на финансови операции от интерес за посочено образование, и образуванията, участващи в такава операция, искат реално постигането на тази цел или резултат и допускат такава възможност. При тези обстоятелства образуванието, което се позовава на съответствието на извършените от него операции, според случая, с Регламент № 423/2007 или с Регламент № 961/2010, следва да докаже, че не са изпълнени условията за забраната, според случая, по член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007 или по член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010.
- 137 От друга страна, следва да се отбележи, че в член 21 от Регламент № 961/2010, който няма съответстващ на него текст в Регламент № 423/2007, са предвидени специфични правила, регулиращи прехвърлянето на финансови средства към и от иранско лице, образование или структура. В частност посоченият член налага задължение за получаване от компетентните национални органи на предварително разрешение за всяко прехвърляне, различно от визираните в неговия параграф 1, буква а) прехвърляния, възлизащо или надхвърлящо 40 000 EUR. Съгласно член 21, параграф 4 от Регламент № 961/2010 такава разрешение се издава, освен ако прехвърлянето на финансови средства би допринесло за посочените в същата разпоредба дейности. Обратно, за прехвърляния на финансови средства, възлизащи на по-малко от 40 000 EUR, не е необходимо предварително разрешение, но ако надхвърлят 10 000 EUR, за тях трябва да бъде направено уведомление.
- 138 От прочита а contrario на член 21 от Регламент № 961/2010 следва, че прехвърлянията на финансови средства към и от иранско лице, образование или структура, в това число, както е видно от член 1, буква м) от същия регламент, и непосочено иранско лице, образование или структура, по принцип могат да бъдат осъществени, ако условията по споменатия член 21 са изпълнени. Следователно член 21 от Регламент № 961/2010 представлява смекчаване на принципа на замразяване на финансови средства, установен с член 16 от Регламент № 961/2010, след като, видно от член 1, буква и) от същия регламент, замразяване на финансови средства означава предотвратяване по-специално на прехвърлянето на финансови средства по всякакъв начин, който би могъл да доведе до промяна в техния обем, размер, местонахождение, собственост, притежание, вид, предназначение.
- 139 При все това, като се има предвид, както следва от предходната точка, че член 21 от Регламент № 961/2010 представлява смекчаване на принципа, установен в член 16 от същия регламент, следва да се приеме, че споменатият член 21 от Регламент № 961/2010 трябва да се тълкува в съответствие с член 16, параграф 4 от същия регламент. Последната разпоредба обаче забранява съзнателното и преднамерено заобикаляне на мерките, визирани в нейните параграфи 1—3. Следователно прехвърлянията на финансови средства, които могат да се осъществят в съответствие с член 21, не позволяват заобикаляне на забраната по член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010.
- 140 Второ, следва да се напомни, че по отношение на финансовите и кредитните институции като жалбоподателя член 11а, параграф 1, буква а) от Регламент № 423/2007, включен в последния с член 1, буква з) от Регламент (ЕО) № 1110/2008 на Съвета от 10 ноември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 300, стр. 1), налага на тези от тях, които попадат в приложното поле на член 18 от Регламент № 423/2007, да „проявяват постоянна бдителност по отношение на движението по сметките“ в отношенията си с финансовите и кредитните

институции по параграф 2 от същия член 11а, а именно в частност с финансовите и кредитните институции със седалище в Иран. Съгласно член 18 от Регламент № 423/2007 същият се прилага по-специално за всяко юридическо лице, субект или орган, установени като жалбоподателя съгласно законодателството на държава членка, както и за всяко юридическо лице, субект или орган по отношение на всякакъв вид бизнес, извършван изцяло или частично на територията на Общността. Член 23, параграф 1, буква а) от Регламент № 961/2010 налага сходно задължение за постоянна бдителност на финансовите и кредитните институции, които попадат в обхвата на член 39 от същия регламент, по отношение на движението по сметките.

- 141 Следователно полезното действие на разпоредбите на членове 7—10 от Регламент № 423/2007, във връзка с членове 16—19 и 21 от Регламент № 961/2010, би било засегнато, ако непосочено образувание може свободно да осъществява операции чрез посредничеството на друго непосочено образувание, за да уреди задължения или да извърши плащания за сметка на посочено образувание. Следователно непосочените образувания винаги трябва да се уверяват в законосъобразността на такива операции, като изискват евентуално разрешенията за тях от компетентния национален орган.
- 142 С оглед на посоченото тълкуване на Регламент № 423/2007 и на Регламент № 961/2010 на следващо място следва да се разгледа дали в случая операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове, са законосъобразни.
- 143 В това отношение следва да се напомни, че за да докаже законосъобразността на всички осъществени от него операции, жалбоподателят поддържа, че те са били, според случая, разрешени от Bundesbank, изключени от приложното поле на ограничителните мерки или осъществени в съответствие с одобрена от Bundesbank процедура, а именно процедурата по третия способ.
- 144 Общият съд ще разгледа, първо, операциите, за които се твърди, че са изключени от приложното поле, второ, операциите, за които се твърди, че има разрешение, и трето, операциите, за които се твърди, че са извършени в съответствие с процедурата по третия способ.
- 145 На първо място, по отношение на операциите, за които се твърди, че са изключени от приложното поле на ограничителните мерки, следва да се посочи, от една страна, че жалбоподателят се ограничава с твърдението, че някои от операциите му са изключени от това приложно поле, без в това отношение да подкрепи по някакъв начин доводите си, концентрирани върху разрешените или одобрените операции. При тези условия посоченият довод следва да се отхвърли като недопустим с оглед на разпоредбите на член 44, параграф 1 от Процедурния правилник.
- 146 От друга страна, съгласно уточненото от жалбоподателя по време на съдебното заседание одобрението от Bundesbank на процедурата по третия способ е основано на съображението, че операциите, осъществени съгласно тази процедура, са изключени от приложното поле, според случая, на член 7 от Регламент № 423/2007 или на член 16 от Регламент № 961/2010. При тези условия споменатият довод ще бъде разгледан заедно с операциите, за които се твърди, че са одобрени и осъществени съгласно посочената процедура.
- 147 На второ място, по отношение на операциите, за които се твърди, че са разрешени от Bundesbank, жалбоподателят изтъква, че когато това е било необходимо, операциите му са били разрешени на основание, според случая, на член 18 или на член 21 от Регламент № 961/2010. В отговор на писмен въпрос от Общия съд жалбоподателят добавя, че преди влизането в сила на Регламент № 961/2010 е искал, когато това е било необходимо, разрешения в съответствие с членове 8—10 от Регламент № 423/2007. За да докаже, че операциите му действително са били законосъобразни, жалбоподателят обаче се задоволява с представянето в приложение към

жалбата, от една страна, на списък на операциите, за които твърди, че са били разрешени на основание на член 18 от Регламент № 961/2010 в периода 2 септември 2010 г.—21 юли 2011 г., и в които участват Bank Mellat, Bank Sepah, Bank Saderat Iran и Bank Saderat Plc (Bank Saderat, Лондон), Future Bank и Postbank of Iran. От друга страна, жалбоподателят представя десет „примера“ на разрешения, издадени на основание на член 21, параграф 4 от Регламент № 961/2010 на 7 и 24 януари 2011 г., 3 февруари 2011 г., 23 март 2011 г., 13 и 19 май 2011 г. и 16 юни 2011 г., относно операции, извършени съгласно процедурата по третия способ, за които такова разрешение не е необходимо.

- 148 При все това, от една страна, по отношение на операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове и изпълнени преди 2 септември 2010 г., жалбоподателят не може с основание да твърди, че условията за вписване на наименованието му в списъците поради операции, извършени през 2009 г. и 2010 г., не са били изпълнени, тъй като извършените от него в периода 2 септември 2010 г.—21 юли 2011 г. операции са били разрешени. Ето защо този довод следва да се отхвърли като неотнотосим, доколкото засяга операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове и изпълнени преди 2 септември 2010 г.
- 149 От друга страна, по отношение на операциите, изпълнени след 2 септември 2010 г., следва да се приеме, че примерите на разрешения, споменати в точка 145 по-горе, не подкрепят в достатъчна степен довода на жалбоподателя, че всички операции, които той е извършил след 2 септември 2010 г. и които са визирани в мотивите на обжалваните актове, са законосъобразни. Ето защо, доколкото засяга споменатите операции, този довод следва да се отхвърли като необоснован.
- 150 На трето място, по отношение на операциите, за които се твърди, че са били извършени съгласно одобрената от Bundesbank процедура по третия способ, по време на съдебното заседание жалбоподателят изтъква, че според Bundesbank същите са изключени от приложното поле, според случая, на член 7 от Регламент № 423/2007 или на член 16 от Регламент № 961/2010. Освен това след приемането на Регламент № 961/2010 и в съответствие с член 21 от същия жалбоподателят винаги искал разрешение, когато това се налагало. В това отношение освен факта, че последният довод трябва да се отхвърли поради съображенията, изложени в точка 145 по-горе, следва да се отбележи, най-напред, че с оглед на съображенията, изложени в точки 135—139 по-горе, операциите, за които се твърди, че са извършени съгласно процедурата по третия способ, могат да нарушат забраната, установена с член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007 и с член 16, параграф 4 от Регламент № 961/2010. Всъщност съгласно даденото им в жалбата определение тези операции имат за цел осъществяването на финансови операции от интерес за посочени образувания, след като би трябвало да позволят по-специално уреждане на предишни задължения на посочени ирански банки. Жалбоподателят е запознат не само със съществуващия режим на ограничителни мерки срещу Иран, но и с факта, че процедурата по третия способ позволява, в противоречие с принципа на замразяване на финансови средства, да се осъществяват операции от интерес за посочени банки.
- 151 Следователно осъществяването от финансова институция на операции съгласно процедурата по третия способ по принцип може да обоснове приемането на ограничителни мерки, освен ако посочените операции не са били разрешени от компетентния национален орган в съответствие, според случая, с Регламент № 423/2007 или с Регламент № 961/2010, и за разлика от твърдяното от жалбоподателя по време на съдебното заседание, попада в приложното поле, според случая, на член 7 от Регламент № 423/2007 или на член 16 от Регламент № 961/2010.
- 152 Жалбоподателят обаче поддържа, че тези операции са законосъобразни. За да докаже законосъобразността им, в приложение към жалбата си той представя по-специално:
- две електронни съобщения, изпратени от Bundesbank на жалбоподателя съответно на 24 май 2007 г. и на 1 юли 2008 г., чието съдържание се потвърждава от всички писма и електронни съобщения, изпратени през същия период, според случая, от Bank Saderat на жалбоподателя,

от жалбоподателя на Bundesbank, от Bundesbank на Bank Saderat, както и от направените от представители на жалбоподателя записки от телефонни разговори, проведени през същите периоди, с изключение на един разговор от 2011 г;

- три писма, изпратени от Österreichische Nationalbank (австрийската национална банка) на Wirtschaftskammer Österreich (австрийската търговска камара), едното от които е без дата, а другите съответно от 27 юни 2008 г. и от 6 август 2010 г., в които са изложени резултатите от срещата Relex/санкции от 13 юни 2007 г., правното становище на Österreichische Nationalbank относно финансовите операции и новите изисквания за разрешения съгласно Решение 2010/413;
- три одиторски доклада, два от които, съответно от 16 декември 2010 г. и от 30 май 2011 г., са били изготвени от представители на Bundesbank, а третият, от 23 декември 2010 г. — от консултантско дружество (наричан по-нататък „докладът от 23 декември 2010 г.“).

153 В това отношение, първо, следва да се отбележи, че действително съгласно електронните съобщения на Bundesbank, от една страна, „прехвърляния на финансови средства между банкови сметки на две непосочени образувания [са могли] да бъдат осъществени, дори ако [са били] извършени с цел уреждане на задължения на посочено образувание“. От друга страна, видно от електронното съобщение на Bundesbank от 24 май 2007 г., молбата за разрешение от 18 април 2007 г. за получаване на плащания от Bank Sepah е била „ненужна“.

154 При все това Общият съд счита, че поради липсата на разрешения, издадени за всеки конкретен случай, посочените електронни съобщения, както и потвърждаващите електронни съобщения и записките от телефонни разговори не са достатъчни, за да докажат законосъобразността с оглед на Регламент № 423/2007 и на Регламент № 961/2010 на операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове, предвид съображенията, изложени в точки 136—139 по-горе. Всъщност, от една страна, общо одобрение, в което не се прави разлика между същността на конкретните операции и съответните посочени образувания, е недостатъчно. От друга страна, разглежданите електронни съобщения, писма и телефонни разговори предхождат, според случая, с една или две години операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове, с изключение на едно телефонно обаждане отпреди вписването на жалбоподателя в списъците. С оглед обаче на посоченото в точка 138 по-горе изискване за бдителност финансовата институция би трябвало да положи разумна грижа и да поиска повече информация относно полученото „одобрение“.

155 Второ, по отношение на писмата от Österreichische Nationalbank е достатъчно да се отбележи, че този орган не е компетентен национален орган по смисъла на Регламент № 423/2007 и на Регламент № 961/2010 за Германия. Жалбоподателят обаче е установен в Германия.

156 Трето, обратно на твърдяното от жалбоподателя, от одиторските доклади, посочени в точка 152, трето тире по-горе, не следва, че той във всички случаи се е съобразил с изискванията относно ограничителните мерки. Напротив, освен факта, че двата доклада, изготвени от Bundesbank, както и докладът от 23 декември 2010 г. не анализират всички осъществени от жалбоподателя финансови прехвърляния, а се основават на извадка от тях, докладът от 23 декември 2010 г. изрично констатира, че прехвърлянията, извършени през 2010 г. в рамките на процедурата по третия способ, са могли да попречат на постигането на целите на политиката на Съюза по отношение на санкциите.

157 От изложеното следва, за разлика от поддържаното от жалбоподателя, че поради липсата на разрешения, издадени за всеки конкретен случай, операциите, визирани в мотивите на обжалваните актове, не са законосъобразни с оглед, според случая, на Регламент № 423/2007 и на Регламент № 961/2010, поради което, предвид съображенията, изложени в точки 129 и 139 по-горе, Съветът правомерно е могъл да приеме ограничителни мерки по отношение на жалбоподателя за посочените операции.

[...]

По твърдението за нарушение относно оценката на предложението за вписване и преразглеждането на вписването

[...]

По третото основание, изведено от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, на принципа на правна сигурност и на правото на добра администрация

[...]

По възражението за незаконосъобразност на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 16, параграф 2, буква б) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012

[...]

По четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, на правото на собственост и на свободата на стопанската инициатива

[...]

По действието във времето на отмяната на актовете от 23 май 2011 г.

[...]

По съдебните разноски

[...]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

- 1) **Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран и Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран в частите, в които тези актове се отнасят до Europäisch-Iranische Handelsbank AG.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Europäisch-Iranische Handelsbank понася три пети от направените от нея съдебни разноски и три пети от съдебните разноски, направени от Съвета на Европейския съюз.**

- 4) **Съветът понася две пети от направените от него съдебни разноси и две пети от съдебните разноси, направени от Europäisch-Iranische Handelsbank.**
- 5) **Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноси.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 септември 2013 година.

Подписи